

fattelse noget ubillige Behandling af disse Mænd kan blive noget mildnet.

Winther: Den Modstand, som er kommen til Orde mod Medfattelsen af et Udvalg angaaende denne Sag, hidrører, antager jeg, fra, at man er kommen til mere at betragte den som et Slags Angreb paa Regjeringen end som en ligefrem Undersøgelse af det hele Forhold. Hermed siger jeg ikke, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgfreds (Bille) har foranlediget denne Betragtning ved den Maade, hvorpaa han har taget Sagen — det lader jeg staae aldeles hen — men det forekommer mig rigtig, at man vender tilbage fra alle den Slags Betragtninger og henvender sig til Sagen, som den i sin Simplicitet er. Den forekommer mig da at være denne: Der er udgivet en Lov, som Regjeringen skal udføre, og i hvilken store private Interesser ere indblandede; men der er ikke blot Spørgsmaal om private Interesser, hvorimod Statens og en stor Communes Interesser ogsaa staae ligeoverfor hinanden. Intet er unaturligere, end at Repræsentationen, naar Folket har en saadan, maa være forpligtet til at see efter, hvorledes en saa vigtig Bemyndigelse er bleven udført, og den ærede Minister begyndte ogsaa under 1ste Behandling sit Foredrag med at sige, at han, inden han kom herind i Salen, ikke havde tænkt paa at gjøre nogen Indvending imod, at et Udvalg blev nedsat. Dette viser, at naar man betragter denne Sag ganske simpelt, maa Regjeringen ogsaa være forberedt paa, at et saadant Gjennemsyn fra Rigsdagens Side af den Maade, hvorpaa Loven er bleven udført, vil blive foretaget. Den ærede sidste Taleer meente allerede nu at kunne udtale, at det forekom ham, at man maatte søge noget at mildne de temmelig strenge Forhold, hvorunder nogle Medborgere ere komne ved den omhandlede Lovs Gjennemførelse, men saavidt vil jeg ikke gaae i mine Udtalelser, for denne Sag er prøvet af Rigsdagen. Jeg erkjender meget vel, at det ærede Medlems Udtalelser vare meget velvillige imod Regjeringen; men jeg siger, at vi ikke endnu kunne udtale nogen bestemt Mening om Lovens Udførelse. Lad os blot betænke, hvad der foregik her, da Sagen

forleden var for. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgfreds (Bille), der med overordentlig Omhyggelighed havde sat sig ind i Sagen, forsaavidt Documenter forelaae til hans Raadighed, havde dog netop paa Grund af, at han ikke retmæssig eller lovmæssig havde kunnet komme i Besiddelse af alle Actstykker, gjort sig skyldig i Feiltagelser, hvilket den ærede Minister oplyste paa en staaende Maade. Hvem er der da, som ikke er tjent med, at denne Sag bliver undersøgt? Er Regjeringen ikke tjent med, at den bliver underkastet en Prøvelse? Jeg mener jo. Alle disse Oplysninger fra den ærede Minister vise, at der kan herse store Bidsfarelser med Hensyn til Sagens Opfattelse, som lade sig klare, naar den bliver gennemseet tilbunds ogsaa fra Repræsentationens Side. Denne Sag blev sidst behandlet saalænge, at jeg nu vil fatte mig i stor Kortbed, og jeg vil altsaa blot endnu tilføje Følgende: Naar vi, som jeg troer, bør nedsætte et Udvalg, hvad skal det da være for et Udvalg? Skal det være Finantsudvalget? Det ærede Medlem for Veile Amts 1ste Valgfreds (Gad) meente, at dette var uundgaelig nødvendig, og at det næsten var en Unddragelse fra Pligtosfyldelsen, naar Finantsudvalget ikke allerede havde behandlet denne Sag. Det ærede Medlem veed jo dog imidlertid, at den er bleven behandlet i Finantsudvalget, men kun saaledes som den behøvede at behandles, naar det ventedes, at der skulde anstilles en særlig Overveetelse af Sagen her i Thinget, og dette havde man i Finantsudvalget Grund til at troe vilde skee, da den ærede Minister under Finantslovens 1ste Behandling udtalte, at han haabede snart at kunne meddele Thinget yderligere Oplysninger om denne Sag. Den har derhos ikke blot en høist vigtig oconomisk Side, som medfører, at den maa behandles af et Udvalg i Thinget, men der foreligger ogsaa i den flere forskellige meget vanskelige juridiske Spørgsmaal, som Finantsudvalget ikke er valgt til at prøve, og det forekommer mig derfor, at det er en anden Slags Mænd, der maae ind i dette Udvalg, end dem, man i det Hele har valgt til Finantsudvalget. Der er ikke blot Tale om de juridiske Spørgsmaal angaaende de private Cieres